

בְּחַיֵּי אֲדוֹנֵינוּ הַמֶּלֶךְ!

הוֹנַח כְּתָר הַמַּלְכוּת לְרֵאשׁוֹ.

הַמְצַעֵד הַמַּלְכוּתִי לְכְבוֹדוֹ שֶׁל הַמֶּלֶךְ הָאֲדִיר וְלְכְבוֹד יוֹם הַכְּתָרְתּוֹ הַחֵל.

שְׂאֵגַת יְחִי הַמֶּלֶךְ הַדְּהָדָה בְּרַחֲבָה מְפִיזָה רַבְבוֹת הַחַיִּילִים, עַל שְׁלַל הַדְּרָגוֹת וְהַפְּלוּגוֹת, מֵהַחַיִּיל הַזּוֹטָר שֶׁהִתְגַּיַּס אָף אִמְשׁ לְצַבָּא הַמְּהוּלָל וְעַד לְגְדוֹל הַקְּצִינִים וְשָׂרֵי הַמַּמְלָכָה הַנְּתִיקִים, כּוֹלֵם יַחַד הַכְּתִירוֹ פֶּה אֶחָד. יְחִי הַמֶּלֶךְ יְחִי!

הַתְּזַמּוֹרֶת הַמַּלְכוּתִית פְּצָחָה בְּתִרְוָעָה. הַהִמְנוֹן הַמַּלְכוּתִי נִשְׁמַע בְּרָמָה, הַמְּקַהֵלָה הַצְּבָאִית הַטִּיבָה לְנַגֵּן וּלְזַמֵּר, כְּלֵי הַנְּגִינָה הַשְּׁתַּלְבּוֹ בְּשִׁיר וְהַנְּעִימוֹ אֶת הַשִּׁירָה הָעֵרִיבָה לְאֲזִנוֹ שֶׁל הַמֶּלֶךְ, הַכְּנָרִים הָעֵבְרִיִּים אֶת הַקֶּשֶׁת עַל הַמִּיתָרִים הָעֵדִינִים, הַתּוֹפִים וְהַמְּצַלְתִּים הוֹסִיפוּ אֶת קוֹלָם לַתְּזַמּוֹרֶת, הַטְּרוֹמְבוֹן וְהַחֲצוֹצְרָה גַּם הֵם הַצְּטָרְפוּ לְהַרְמוֹנִיָּה הַתּוֹסֶסֶת, הַחֲגִיגָה הַשְּׂמִחָה הַלְּהִיבָה אֶת הַמֶּלֶךְ וְהַרְנִינָה אֶת לִבּוֹ.

הַתְּזַמּוֹרֶת סִימָה אֶת הַנְּגִינָה, הַדְּמָמָה שְׂבָה לְשֵׁלֵט בְּרַחֲבָה הָעֲנֻקִית, הַמוֹנֵי הַחַיִּילִים נִשְׂאוּ אֶת עֵינֵיהֶם לְקִדְמַת הַרְחֲבָה - לְעֵבֵר הַבִּימָה הַמַּלְכוּתִית עֲלֶיהָ פָּסַע הַרְמַטְכָּ"ל - מִנְּהִיג הַצְּבָא הַמַּמְלָכָתִי לְעֵבֵר בֵּימַת הַנּוֹאֲמִים, מִבֵּיט בְּדוֹמִיָּה אֶל מְקוֹמוֹ שֶׁל הַמֶּלֶךְ, וּבְהִנָּחֵן הָאוֹת קֵד קִידָה וּפְתַח בְּדַבְּרִיו לְכְבוֹד הָאִירוֹעַ הַמַּלְכוּתִי.

'בְּשֵׁם כְּבוֹד מַלְכֵנוּ הָאֲדִיר וְהַנְּכָבֵד, יְרוּם הוֹדוֹ וְתַכּוֹן מַלְכוּתוֹ לְאוֹרָה יָמִים בְּטוֹב וּבְנֻעִימִים, אֲבַקֵּשׁ לְמַסֵּר אֶת רַגְשֵׁי לִבִּי לְבָבְךָ שֶׁל הַמוֹנֵי הַחַיִּילִים הַנִּצְצָבִים הַיּוֹם אֶל מוֹל הַדְּרַת מַלְכוּתוֹ יְרוּם הוֹדוֹ, יוֹם חַג הוּא לָנוּ, יוֹם שְׁשׁוֹן וְשְׂמִחָה, הַיּוֹם בּוֹ קִבְּלָנוּ אֶת עֲטֹרַת מַלְכֵנוּ בְּהַתְּמַנּוּתוֹ לְמֶלֶךְ עַל מְדִינָתֵנוּ, מִיּוֹם זֶה הַשְּׁתַּנּוּ פָּנֵי אֲרָצֵנוּ לְטוֹבָה, רַחֲמֵי שֶׁל הַמֶּלֶךְ גָּבְרוּ עָלֵינוּ וּבְרַב טוֹבוֹ אֵינּוּ מִפְּסִיק לְעֲזוֹר וּלְסִייעַ לְכָל תּוֹשֵׁב וְאֲזָרַח, לְכָל עִיר וּכְפָר, בְּכָל עֵת וּבְכָל זְמַן.

זְכוּת גְּדוֹלָה הִיא לָנוּ - צְבָא הַמַּמְלָכָה, לְשִׁרְתָּ וּלְשִׁמְשׁ בְּצַבָּאוֹ שֶׁל מַלְכֵנוּ יְרוּם הוֹדוֹ, לְהַשִּׁיב גְּמוּלָה תַּחַת טוֹבוֹתָיו וְחֲסָדָיו הָאֵין סוֹפִיִּים.

אָה. בְּרַצוֹנֵי לְגִלוֹת אֶת אֲזִנֵּי מַלְכֵנוּ הָאֲדִיר. אֲכֹן כָּעֵת עוֹמְדִים הַחַיִּילִים דִּם, לְבוֹשִׁים בְּקַפְּיָה, צוֹעְדִים וְקִדִּים לְכְבוֹד הַמֶּלֶךְ, שָׂרִים וּמְנַגְּנִים, מְזַמְּרִים וּמְרִיעִים, בְּכְבוֹד וְיִקָּר.

אָף זֶה לֹא הַתְּחִיל הַיּוֹם, לֹא וְלֹא. יוֹם וְלִילָה, בַּחוּרָף וּבְקִיץ, בְּקוֹר וּבְשֶׁלֶג בַּחוּם וּבְשֶׁמֶשׁ,

מֵאוֹת אֲלֵפֵי חַיִּילִים עוֹמְדִים דוּם, מִדֵּיהֶם מְצוּחֲצָחִים וּמְגוֹהֲצִים בְּקַפְּיָה, נִשְׁקֵם דְּרוּף וּמְכוּוֹן, רַגְלֵיהֶם צְמוּדוֹת וְגוּם זְקוּף, יְדֵיהֶם עַל מְצָחָם לְאוֹת קִידָה וְכְבוֹד.

שְׂבוּעוֹת שֶׁל הַכְּנוּת, הַשְּׂקֵעוֹת וְיִגִּיעוֹת רַבּוֹת הִגִּיעוּ לְסִיּוּמָן. הַרְחֲבָה הָעֲנֻקִית קוֹשְׁטָה בְּהוֹד וְהֶדֶר, שׁוֹרוֹת שׁוֹרוֹת מְדוּיָקִים וּמְשׁוֹרְטָטִים שֶׁל חַיִּילֵי הַמַּמְלָכָה מְלֹאוּ אֶת הַמְּקוֹם בְּדִמְמָה מַלְכוּתִית, וְיִלוּנוֹת יוֹקְרָתִים מִתְּחַרָּה שֶׁשׁ וּמְשִׁי פִּיאָרוּ אֶת בֵּימַת הַכְּבוֹד, הַכֵּל נוֹצֵץ וּבוֹהֶק, מוֹכֵן וּמְזוּמָן לְהוֹפְעָתוֹ שֶׁל כְּבוֹד הַמֶּלֶךְ לְחַגּוֹג עִם נְתִינּוֹ וּנְאֻמָּנּוֹ אֶת יוֹם הַמַּלְכָּתוֹ, הַיּוֹם בּוֹ

ה-ט-ל-ד

להפיר ולדעת בידיעה ברורה בלב ומח שאכן כי לבדו ימלוך מלך, ונשגב רבנו הקדוש לבדו, כי המלכות שלך הוא, ואנו קרוצי חומר זוכים בזכיה נשגבה ומתנת חנם ממש לעבדו בלבב שלם. אך - אכן בעוד כשלושים יום נמליך את רבנו הקדוש עלינו, אבל אי מלכא אנא עד האידינא אמאי לא אתית לגבאי, באם אכן מלך הוא היכן היינו עד עתה? כך הקשה הקיסר לרבי יוחנן בן זכאי, וכך שואל כל אחד ואחד ממנו ומנשמתו בעת שמתכוננים לקראת יום קדוש זה. וכפי שנזכחנו לראות במצעד הממלכתי ובהכתרת המלך, אכן ניתן לשאוג ולהריע 'חי המלך'. אך בכדי שאכן יהיה ההמלכה באמת ובפנימיות הלב נדרש (תמיד, ובפרט) שבועות ספורים טרם ההמלכה להתמסר ביותר שאת לכונו מלכותו ולהגדיל את שמו של המלך הנשגב על פני תבל ומלוואה.

וכיצד ניתן להגדיל את שמו וכבודו של אבינו מלכנו רבנו הקדוש שליט"א? כמובן בהתחזקות בהליכה בדרך השיטה הקדושה שהנחיל לנו בקדושתו, בקיום הוראותיו הקדושות ודרישותיו מאתנו בכל שעות היממה.

אך בעיקר, לדעת כי רבנו הקדוש - מלך הוא, ואנו עבדיו המתאבקים בעפר רגלו, כפי שמביא רבנו הקדוש בשם החובת הלבבות שעבד נקרא רק כאשר הינו מבוטל לגמרי, אך באם אינו מבוטל במאת אחוזים אלא תשעים ותשע פסיק תשע אזי אינו עבד גמור ואינו יכול להמליך את מלכו - כי לא קבל עליו את עולו ומרותו בשלימות, היות והוא מחשב את עצמו לאדון עליו ואף לאחוז בודד אינו לכל לקבל את מלכותו ואדנותו באמת.

וגם אנו בעת שמתכוננים להמליך את רבנו הקדוש שליט"א עלינו לבטל את האנוכיות והישות כליל, לנפץ ולנתץ כל חלקיק של 'איה' כל אחד בשלו ובדרךכו, מהשפמת הבוקר ועד שעת השכיבה, בימי חול ובשבתות, כאשר נתאמץ ונתמסר אכן להתבטל אליו כפי שמחנכים אותנו ביים הייליג'ן רבינ'ס חידר אז נוכל להפיר מלכותו, בחדש בקרוב נדרש מאתנו לפעול ולעשות ככל הניתן להתבטל אליו למען יפירו וידעו כי אכן מתקרבים אנו ליום הגדול והקדוש - מתכוננים להמליך את רבנו הקדוש - ולקבל מלכותו באמת!

מתמסרים החיילים למלאכתם, נאמנים לכבוד המלך, עושים את המוטל עליהם בשמחה ורצון, שומרים אמונים לממלכה האדירה, נלחמים בחירוף נפש מול שונאינו, כובשים שטחים ומשתלטים על מדינות האויב, ומביאים המון נצחון וגבורה לממלכתנו ולמלכנו ירום הודו.

ובפרט. בחודש האחרון, בדרךכם לעבר עיר המלוכה להכתיר ולהריע לכבוד המלך, הוסיפו החיילים המסורים על מלאכתם, הוכיחו נאמנות ומסירות להגדיל את שמו של מלכנו הנכבד, לכבדו ולרוממו, בנחישות ועוצמה אדירה עשו ככל שיידם מצגת והרבה יותר ולמעלה מיכולתם, להגיע ליום חג זה אחר הראותם את מסירותם האמתית למלך ומדינתו. ואכן לאחר רשימת ההשגים המרשימה, הנצחונות הכבירים שנחלו חיילינו בכל החזיתות בעז ובגבורה, עתה ניתן באמת להכתיר ולהמליך את המלך בידיעה ברורה. שאנו עשינו - כולנו - צבא המלך ככל יכולתנו אכן להמליכו. תיכון מלכותו לעד!

שאגת יחי המלך אדירה הדהדה בעז.

חיילי השיטה הקדושה היקרים והנחמדים!

נרגשים ונלהבים נכנסים אנו לימי הכנה דרבה לקראת יום חגנו יומא דנשמתא - ראש השנה לחסידות. היום הקדוש המאיר לארץ ולדורים עליה, היום בו הזריח אורו של רבנו הקדוש, אורו של תורת החסידות, אורה של שיטה הקדושה על פני תבל ומלוואה, היום בו זכינו לקבל עלינו את מלכותו של מלך ישראל וקדושו רבנו הקדוש שליט"א עלינו ועל נשמתנו לדורי דורות.

אי לאו האי יומא כמה ויז'ניץ איכא בשוקא וכמה שוקא איכא בויז'ניץ, כמה מעלות טובות למקום עלינו על גודל חסדו וטובו שהבדילנו מן התועים ונתן לנו תורת אמת, ביום נשגב זה נתייצב כולנו בחיל וברעדה באהבה ויראה, ונמליך את רבנו הקדוש עלינו לעולמי עד בשאגת.

